కసి

ఈ రాత్రికి మా నాన్నను హత్యచేయాలని నిర్ణయించుకున్నాను. మా గుడిసెలో పడుకొని ఎప్పుడొస్తాడా అని ఎదురుచూస్తున్నాను. రాత్రి పది గంటలు దాటింది.

మా గుడిసెపక్క చింతచెట్టు కొమ్మల్లో గుడ్లగూబ వికృతంగా అరుస్తోంది. పక్క గుడిసెలో ముసలాడు ఖంగు ఖంగు మని దగ్గుతున్నాడు. దూరంగా మరో గుడిసెలో చంటిపిల్ల గుక్కపట్టి యేడుస్తోంది. ఎలక్ట్రిక్ దీపస్తంభం దగ్గర రెండు కుక్కలు పోట్లాడుకుంటూ అదేపనిగా మొరుగుతున్నాయి. దూరంగా మెయిన్‌రోడ్డుమీద కారు హారన్ చప్పుడు, రిక్షా వాళ్ళ చప్పుడు. మొదటి ఆట వదిలినట్టున్నారు. ఎక్కడా గాలి వీచటం లేదు. శరీరమంతా చెమటలు కారుతున్నాయి. నా పక్కనే తమ్ముడు, చెల్లెలు నిద్రపోతున్నారు. అమ్మ ఆసుపత్రిలో ఉంది.

యేమైనా సరే. ఈ రాత్రికి మా నాన్నను హత్యచేసి తీరాలి. అప్పుడే గాని నా కసి చల్లారదు. ఈ కుటుంబం బాగుపడదు.

వస్తాడు ఇంకాస్సేపట్లో వస్తాడు. తప్పతాగి, పడుతూ లేస్తూ, తనలో తానే యేదో గొణుక్కుంటూ వస్తాడు. దొంగలా వస్తాడు, రాగానే కుండలు వెతుకుతాడు తినటానికి యేమన్నా ఉందేమోనని. మేమంతా తిన్నాక నాన్నకోసం ప్రతిరోజు కొంత అన్నం మిగిలించేది అమ్మ. యే అర్ధరాత్రో దొంగలా ఇంట్లో ప్రవేశించి, అది తిని నిద్రపోతాడు నాన్న. ఇవ్వాళ్ల కూడా నాన్న కోసం కొంత అన్నం ఉంచాను. అది తింటాడు. ఛస్తాడు. మా పీడ విరగడై పోతుంది ఇవ్వాళ్ళ నాన్నకోసం ఉంచిన అన్నంలో ఎండ్రిన్ కలిపాను. అతన్ని ఈ రాత్రి పరలోకం పంపించాలని నిర్ణయించుకున్నాక నేను వేసిన పథకం అదే. మాపక్క గుడిసెల వాళ్ళల్లో కొందరు కూరగాయలు పండిస్తారు. వాళ్ళ దగ్గర ఎండ్రిన్ డబ్బాలుంటాయి. మా గుడిసెలో కూడా కూరగాయల చెట్లు వేసామని, వాటికి పురుగు తగిలిందని అబద్ధమాడి వాళ్ళదగ్గర కొంచెం ఎండ్రిన్ సంపాదించాను. అది నాన్నకోసం ఉంచిన అన్నంలో కలిపాను. పాపం ఆకలితో వస్తాడు. అది తింటాడు, ఛస్తాడు అప్పుడు గాని నా గుండెలు కుదుట పడవు. అప్పుడు గాని నా

నాన్నను చంపాలన్న నిర్ణయం ఎందుకు తీసికున్నానో చెప్పొద్దూ?

మా నాన్న తాగుబోతు.
మా నాన్న పేకాటగాడు.
మా నాన్న సిగ్గు, శరం లేనివాడు.
మా నాన్న మా సంసారాన్ని పూర్తిగా నాశనం చేశాడు.

అంతేకాని మా అమ్మా, నేనూ సంపాదించిన డబ్బంతా దొంగతనంగా ఎత్తుకు పోతాడు.

మమ్మల్నందర్నీ ఆకలితో చంపుతాడు. మా డబ్బు తీసుకుపోతుంటే అడ్డు పడిన అమ్మను, నన్ను చితక బాదుతాడు.

మా నాన్నకు జాలిలేదు. క్రూరుడు. మా నాన్నది రాతిగుండె.
'ఇతను చస్తేగాని మేము బాగుపడం' అంది అమ్మ ఎన్నోసార్లు.

అమ్మ నాకు చదువు చెప్పించాలనుకుంది. అమ్మ ఐదారుగురి ఇళ్ళల్లో పని మనిషిగా కుదిరింది. నెలకు 30 రూపాయల వరకు సంపాదిస్తుంది. కాని అమ్మ డబ్బు తెచ్చిన వెంటనే నాన్న ఆ డబ్బును మటుమాయం చేసేవాడు. అమ్మ ఎంత దాచి పెట్టినా లాభం లేకపోయింది.

మాది చాలా చిన్నగుడిసె. ఆ గుడిసెలో నాన్నకు తెలియకుండా డబ్బు దాచటం సాధ్యమయ్యేదికాదు.

మా స్వంత ఊళ్ళో ఉండగా నేను బడికి వెళ్ళేవాడిని. కాని పట్నం వచ్చాక, మా ఇంటి పరిస్థితి చూశాక నేను చదువుకోవటం సాధ్యం కాదనిపించింది. యేదోలా అమ్మకు సహాయ పడాలనుకున్నాను. మా చుట్టుపట్ల గుడిసెల్లో ఉండే ఇద్దరు ముగ్గురు రిక్షా అన్నయ్యల సహాయంతో రిక్షా లాగటం నేర్చుకున్నాను, వాళ్ళే నాకోరిక్షా కూడా ఇప్పించారు. పన్నెండు యేళ్ళయినా నిండని నేను రిక్షా లాగటం చూసి అమ్మ బాధపడుతుంది.

మా కుటుంబం ఒకప్పుడు బాగా ఉన్నకుటుంబమేనని అమ్మ చెబుతుంది. మా నాన్న వాళ్ళ అమ్మకు ఒక్కడే కొడుకు. పుట్టగానే పొట్టబెట్టుకున్నాడు. తండ్రి

చేసు వాళ్ళదే [illegible] అంగారావంగా [illegible] చిన్ననాటినుండి ఇతడు పెంచింది బంటి—మేనత్తే అది. చిన్ననాటినుండి నాన్నకు తాగుడు అలవాటయ్యింది. ఎవరైనా బంధువులు వచ్చినప్పుడు వాళ్ళకోసం కల్లు సారాయిలు తేవటం మా యిళ్ళలో ఆచారం. నాటిని నాన్న నెమ్మదిగా అలవాటుచేసు కున్నాడు. మొదట్లో ముద్దుకోసం, సరదాకోసం పెద్దవాళ్లే అవి అతనికి రుచి చూపిం చారు. త్వరలోనే నాన్న దానికి బానిస అయ్యాడు. [illegible] నాన్నకు చదువుమీద ఎప్పుడూ అభిలాష లేదు. చదువు పేరుతోనే ఒ.సీ.కి వెళ్ళాడు. [illegible] [illegible] లేకుండా తాగటంకూడా అలవాటయ్యింది. పేకాట, తాగుడు— 24 గంటలూ యివేపని [illegible] అప్పులు పెరిగిపోయాయి. కొడుకు బసిలో నిజంగానే చదువుకుంటున్నాడని, నాయనమ్మ పొలం తాకట్టుపెట్టి వేలకువేలు అప్పులుచేసి డబ్బు పంపించింది.

మెట్రిక్యులేషన్ పరీక్ష రెండు మూడుసార్లు తప్పాక నాన్న యింటికొచ్చాడు. అప్పుడే పెళ్ళయ్యింది. ఒక్కడే కొడుకు. బాగా ఉన్నవాళ్ళేననే అభిప్రాయంతో అమ్మను యిచ్చారు. కాని పెళ్లినాటికే ఆ కుటుంబం పూర్తిగా అప్పుల్లో మునిగిఉన్న సంగతి అమ్మవాళ్లకు తెలియదు.

నాన్నకు వ్యవసాయం చేయటంగాని, చేయించుకోవటంగాని చేతకాలేదు— అప్పులుచేసి కూర్చొని తినటానికి అలవాటు పడ్డాడు. అమ్మ కాపురానికొచ్చాక ఐదారే ళ్లలోనే ఆ యిల్లు పూర్తిగా గుల్లయిపోయింది. అప్పుల క్రింద ఎకరం తర్వాత ఎకరం ఎగిరిపోయింది. మరో రెండు మూడేళ్ళలో మాకున్న ఐదారువేలు ఖరీదుచేసే యిల్లు కూడా అప్పుల క్రింద జప్తు అయిపోయింది. మా యిల్లు జప్తు అయినరోజే మా నాయనమ్మ మంచమెక్కింది. ఆ తర్వాత కొద్దిరోజులకే ఆమె చనిపోయింది. ఆమె చని పోవటం నాకు బాగా జ్ఞాపకం.

నా చిన్నప్పుడు చాలాసార్లు అమ్మ నన్ను దగ్గరకు తీసుకొని గుండెలకు హత్తుకుంటూ గంటలకు గంటలు యేడ్చేది. అమ్మ అలా యేడుస్తున్నప్పుడు నేనూ యేడ్చేవాణ్ణి. అంత చిన్నప్పుడుకూడా అమ్మ యేడ్పుకు కారణం ఎవరో నాకు తెలి సింది. అమ్మ యేడ్పుకు కారణం నాన్న అని నా చాలా చిన్న వయస్సులోనే గుర్తిం చాను. ఎందుకో నాన్న దుష్టుడు, క్రూరుడు, నాకు అమ్మకు శత్రువనే అభిప్రాయం నాలో అప్పుడే స్థిరపడింది. అనాడే నిర్ణయించుకున్నాను, నాన్నబారి నుండి అమ్మను రక్షించి, అమ్మను సంతోషపరచాలని.

సర్వస్వం కోల్పోయాక, ఆ వూళ్ళో వుండి చేసేదేముంది? పట్నం వెళితే

అదో యిదో పనిచేసుకొని బతకవచ్చని అమ్మకెవరో సలహా యిచ్చారు. మా ఊరి వాళ్ళు యిద్దరు ముగ్గురు పట్నంలో డబ్బున్నవాళ్ళ యిళ్ళల్లో పనిమనుషులుగా కుదిరి కాస్త సుఖంగానే బతుకుతున్నారని తెలిసింది. వాళ్ళ సహాయంతోనే పట్నం చేరాము. వాళ్ళ సహాయంతోనే ఈ గుడిసెకూడా అద్దెకు సంపాదించాము.

మొదట మాతో పట్నం రావటానికి నాన్న వొప్పుకోలేదు. కాని మేము పట్నం చేరిన నాలుగైదు రోజులకే నాన్నకూడా వచ్చి మాతో కలిసాడు. ఈ లోపల అమ్మ ఐదారు యిళ్ళల్లో పనిమనిషిగా కుదిరింది.

నాన్న పట్నంలోకూడాత్వరలోనే కొంతమంది స్నేహితులను సంపాదించాడు. వాళ్ళంతా మా గుడిసె చుట్టుపట్ల వున్న గుడిసెల్లో వుండేవాళ్ళే. అంత పేదవాళ్ళయి నా వాళ్ళకుకూడా తాగుడు, పేకాట అలవాటుండటం నన్ను చాలా ఆశ్చర్యపరిచింది.

నాన్న వాళ్ళతో చేరాడు. గుడిసెంతా శోధించి, ఎక్కడ నయాపైసవున్నా ఎత్తుకుపోయేవాడు. ఎక్కడా డబ్బు దొరకనప్పుడు అప్పులుచేసేవాడు. అప్పుల వాళ్ళు వచ్చి అమ్మను అడిగేవాళ్ళు.

అమ్మ నాన్నను నోటికొచ్చినట్లల్లా తిట్టేది: నాన్న అమ్మను కొట్టేవాడు. అడ్డుపడబోతే నన్నుకూడా రెండు బాదేవాడు.

చాలాసార్లు మాకు తిండే ఉండేదికాదు. ఆకలితో తమ్ముడూ, చెల్లాయి యేడ్చి యేడ్చి సొమ్మసిల్లి పడిపోయేవారు. అమ్మ వాళ్ళను గుండెలకు హత్తుకొని గంటలకు గంటలు కుమిలి కుమిలి యేడ్చేది. యే అర్థరాత్రో, నాటుసారాతాగి ఏహో పిచ్చి పాటలు పాడుకుంటూ నాన్న వచ్చేవాడు. ఆ క్షణంలో నాన్నను చూస్తే నాకు వళ్ళు మండిపోయేది. అతన్ని ముక్కలు ముక్కలుగా నరికి పారేయాలన్నంత కసి నన్ను కాల్చివేసేది.

పట్నం వచ్చిన రెండేళ్ల తర్వాత నేను రిక్షా లాగటం మొదలెట్టాను. నేను రిక్షా లాగటం మొదలెట్టినప్పటినుండి మా పరిస్థితి కొంతమేరకు మెరుగైంది. రోజుకు రెండురూపాయలవరకు సంపాదించేవాడిని. అయితే ఆ డబ్బు ఎప్పుడూ యింటికి తెచ్చే వాడినికాదు. వెంటనే కొట్టుకెళ్ళి బియ్యం మొదలైన తిండికి కావలసిన వస్తువులు కొను క్కొచ్చే వాడిని.

నేను యింకోపనికూడా చేశాను. మా గుడిసెమధ్య చిన్నగుంట త్రవ్వి

దాంట్లో వో చిన్న డబ్బా పాతిపెట్టాను. ఎప్పుడైనా అమ్మదగ్గరగాని, నా దగ్గరగాని యేమాత్రం డబ్బు మిగిలినా దాంట్లోనేవేసేవాళ్ళం. అక్కడ గుంట ఉన్నట్లు నాన్నకు తెలియకుండా మామూలుగా మీద మట్టి కప్పేసాను.

నాన్నకు ఆ డబ్బు సంగతి తెలియలేదు. డబ్బు కోసం గు సెంతా వెతికే వాడు. నాన్నకు అప్పులిచ్చేవాళ్ళకు, సారాయి దుకాణం వాడికి గట్టిగా చెప్పాము మా నాన్నకు నయాపైసా అప్పు యివ్వవద్దని, యిచ్చినా మేము తీర్చేది లేదని.

ఇది జరిగాక నాన్న కాలుగాలిన పిల్లిలా తిరుగ సాగాడు. అమ్మను బతిమాలాడు. యేడ్చాడు. తాగకుండా బతకలేనన్నాడు. "బతకలేకపోతే చావు" అంది అమ్మ.

నా దగ్గరకొచ్చాడు. నన్ను బతిమాలాడు. డబ్బుంటే యివ్వమన్నాడు.తనకు పేకాటలో వస్తుందని, నా డబ్బు నాకు తిరిగి యిచ్చేస్తానని, నన్ను నమ్మించటాని. ప్రయత్నించాడు. "నయాపైసాకూడా యివ్వ"న్నాను. "నాతోపాటు రిక్షాలాగ" మన్నాను. "నేను ఎంతగొప్ప కుటుంబంలో పుట్టాను. రిక్షాలాగుతాన్రా" అంటూ నన్ను బూతులు తిట్టాడు. అమ్మను కూడా తిట్టాడు. అమ్మను పూర్వంలా కొట్టబోయాడుకి నేను అడ్డుపడ్డాను. "అమ్మ మీద ఒక్క దెబ్బ పడితే నీ బొక్కలు విరుగుతాయని" చెప్పాను. నేను చిన్నవాడిగా ఉన్నప్పుడు అమ్మను కొడ్తూంటే చూస్తూ ఊరుకునేవాడిని కాని యీ మధ్య రిక్షాలాగుతూ కొంత సంపాదిస్తున్న నాటినుండి నాలో ఆత్మవిశ్వాసం పెరిగింది. అవసరమొస్తే నాన్ననే కొట్టగలనన్న ధైర్యం కల్గింది.

కొన్ని రోజులుగా పేకాట తాగుడు లేకపోవటమువల్ల నాన్నపిచ్చివాడైపోయాడు పదేపదే అమ్మదగ్గరకొచ్చి యేడ్వటం మొదలెట్టాడు. ఉరేసుకొని ఛస్తానన్నాడు. అమ్మ యే సంకోచం లేకుండా 'చావు' అంది. "నువ్వు ఎంత త్వరగా చస్తే నా పిల్లలు అంత త్వరగా బాగుపడతా"రంది. ఈ మాట వినటంతోటే నాన్న బోరున యేడ్చాడు. అమ్మ కూడా యేడ్చింది.

ఈ రోజు నేను రిక్షాతీసికొని సినిమాహాలు వైపు వెళ్ళాను. వెళ్ళేముందు డబ్బాలో కొంత చిల్లర వేశాను. డబ్బాలో నెల రోజులుగా వేస్తున్న చిల్లరంతాకలిసి పది రూపాయలైనా వుంటుందనుకున్నాను. ఒకటిరెండు రోజుల్లో ఆ డబ్బు తీసి అమ్మకొక చీర కొనుక్కురావాలనుకున్నాను. అమ్మకు బొత్తిగా చీరలు లేవు.

చాలాసేపటివరకు ఎవరైనా వస్తారేమోనని సినిమాహాలు ద్వార ఎదురు చూస్తున్నాను. దూరంగా మా తమ్ముడు నా కోసం పరిగెత్తుకుంటూ రావటం కనిపించింది. ఎదురుగా వెళ్ళాను.

వాడు యెగపోసూ, యేడుసూ........

"నాన్న అమ్మతల పగలగొట్టాడు" అని చెప్పాడు. నా గుండెలు అదిరాయి. వాడిని రిక్షాలో కూర్చోపెట్టుకొని గుడిసెవైపుగా పోనిస్తూ యేం జరిగిందో చెప్పమన్నాను.

"ఎవరూ లేరు. ఇప్పుడే వస్తానని అమ్మ బజారువెళ్ళింది. చెల్లాయి నిద్ర పోతోంది. నాన్న వచ్చాడు. ఎప్పటిలా యిల్లంతా వెతికాడు. నువ్వు బియ్యపు డబ్బాలో పైసలు వేసినప్పుడు మట్టి సరిగా కప్పనట్టున్నావు. అందువల్ల నాన్న ఆ చోటు కనుక్కున్నాడు. మట్టి తీసేసి డబ్బా బయటకు తీసాడు. నేను పరుగెత్తుకెళ్లి నాకు ఎదురుగా వస్తున్న అమ్మతో చెప్పాను. అమ్మా, నేను గుడిసెకు పరుగెత్తాము. డబ్బంతా కండువలో కుమ్మరించుకొని మూటకట్టాడు నాన్న. అమ్మ 'ఆ డబ్బు అక్కడపెట్టు' అని అరిచింది. నాన్న వినలేదు. అమ్మ అడ్డుపడింది. ఆ కండువా లాక్కోవటానికి ప్రయత్నించింది. నాన్న అమ్మను పక్కకు తోసాడు. కిందపడిపోయింది. అయినా లేచి నాన్నకాలు పట్టుకొని వెళ్లనివ్వలేదు. నాన్న చేతికి అక్కడేఉన్న కర్ర—నువ్వు కుక్కల్ని కొట్టటానికని తెచ్చేదు! ఆ కర్ర దొరికింది. ఆ కర్రతో అమ్మతలమీద రెండు మూడు దెబ్బలు గట్టిగా వేసాడు. అమ్మతల పగిలిపోయింది. అంతా రక్తమే. నాన్న డబ్బు పట్టుకొని ఉడాయించేసాడు."

"వాడు చెప్పటం ముగించి యేడ్వటం మొదలెట్టాడు. అమ్మ చచ్చిపోతుందా అన్నయ్యా" అంటూ వెక్కి వెక్కి యేడ్వసాగాడు. నా కళ్లల్లో గిర్రున నీళ్లుతిరిగాయి. అమ్మ చనిపోతుందన్న ఊహ రావటంతో నా గుండెలు భయంతో వణికాయి.

గుడిసె చేరాము. చాలామంది చుట్టుపక్కలవాళ్లు మా గుడిసెనిండా మూగారు. లోపలికెళ్ళి అమ్మను చూసాను. రక్తపు మడుగులో అమ్మ—అమ్మకు స్పృహలేదు. అమ్మ బతుకుతుందన్న ఆశ నాలోలేదు. "అమ్మ" అంటూ అమ్మమీద పడి యేడ్చాను. చుట్టుపక్కలవాళ్లు నన్ను ఓదార్చి వెంటనే ఆసుపత్రికి తీసికెళ్ళమని సలహా యిచ్చారు. అమ్మను రిక్షాలో వేసుకొని ఆసుపత్రికే తీసికెళ్ళాను. ఆసుపత్రిలో చేర్పించి, అమ్మ గాయాలకు కట్లు కట్టించాక యింటికొచ్చాను.

అమ్మను అలా రక్తపు మడుగులో చూసినప్పుడే అనుకున్నాను, నాన్నను

ఈ రోజు యమలోకం పంపించి వేయాలని. అతడు ఛస్తేగాని మేము సుఖంగా ఉండలేము. అతడు ఛస్తేగాని ఈ యింటిని పట్టిన శని వదలదు.

పోలీసు హెడ్‌క్వార్టర్స్‌లో పదకొండు గంటలు కొట్టారు.
నాన్న ఏ క్షణంలోనైనా రావచ్చని ఊపిరి బిగపట్టి ఎదురు చూస్తున్నాను.

చింతచెట్టు కొమ్మల్లో గుడ్లగూబ అలాగే అరుస్తోంది. పక్క గుడిసెలోని ముసలాడు అలాగే ఖంగు ఖంగుమని దగ్గుతున్నాడు. ఎలక్ట్రిక్ స్తంభం దగ్గర పోట్లాడుకుంటున్న కుక్కలు ఎటో పారిపోయాయి. దూరంగా పసిపిల్ల యింకా యేడుస్తోనే ఉంది.

ఈ రోజు నాన్న రావటం చాలా ఆలస్యం అయ్యింది. రోజూ పదిగంటల వరకే వచ్చేవాడు. ఈ రోజు చేతినిండా డబ్బుంది. ఇంకా సారా దుకాణంలోనే ఉండి ఉంటాడు.

నాన్నను హత్య చేస్తున్నానన్న బాధ నాలో యేకోశానా లేదు. నేను యేదో తప్పుచేస్తున్నానని కూడా నాకనిపించలేదు. అతడు చావటం మా కుటుంబానికి చాలా అవసరం. అతడు ఛస్తేగాని నేనూ, అమ్మా, తమ్ముడు, చెల్లి ఈ లోకంలో బతుకలేం. అతడి వొక్కడి కోసం మేము నల్గురం ప్రతిరోజూ ఆకలితో చావటం చాలా ఘోరమైన అన్యాయం కాదంటారా?

గుడిసె బయట అడుగుల చప్పుడు. దిగ్గునలేచి కూర్చున్నాను. వచ్చేస్తున్నాడు. ఎందుకో రెండు చేతులతోను కడుపు పట్టుకున్నాడు. సరిగ్గా నడవ లేకపోతున్నాడు. వంకర్లు తిరిగి పోతున్నాడు. మామూలు కంటె తాగుడు ఎక్కువై ఉంటుందనుకున్నాను. దగ్గర కొచ్చాడు గుడిసెలో ప్రవేశిస్తూనే రెండుచేతులా కడుపు కొట్టుకుంటూ దభీమని నేలమీద విరుచుకు పడ్డాడు. నేను దగ్గరికెళ్ళి కర్కశంగా అన్నాను.

"దొరగారి కివ్వాళ్ల తాగుడు బాగా ఎక్కువైనట్లుంది"
కడుపు కొట్టుకుంటూనే

"ఆ! తాగాను........తాగానురా........చావటానికి తాగాను....ఛస్తున్నాను....
అయ్యో....అమ్మో" భయంకరంగా కేకలు వేయసాగాడు. ఆ కేకల్లో విపరీతమైన బాధ.

కడుపు కొట్టుకుంటూ నేలమీద అటుయిటూ దొర్లసాగాడు. తల కోసేసిన కోడిలా కొట్టుకో సాగాడు. నాకు భయమేసింది. ఎందుకో నాన్న యే క్షణంలోనైనా చచ్చిపో వచ్చుననిపించింది. నాన్న మీద జాలి పుట్టింది.

"యేమైంది నాన్న....యేమైంది" అన్నాను అతన్ని గట్టిగా పట్టుకుంటూ.

"చచ్చిపోతున్నానురా!....చచ్చిపోతున్నాను....మీ అమ్మ యేది! ఒక్కసారి నా దగ్గరకు తీసుకురావూ! మీ అమ్మకు అన్యాయం చేశానురా! నన్ను క్షమించదు.... కాని ఒక్కసారి నా దగ్గరకు తీసుకురావూ?"........చాలా దీనంగా అన్నాడు.

అమ్మ యిక్కడెక్కడుంది నాన్నా....నువ్వే కొట్టావుగా....ఆసుపత్రిలో ఉంది".

"ఔను....కొట్టాను....నేను రాక్షసుణ్ణిరా....మీ పాలిటి యముణ్ణి. కాని పోతున్నాను. మీ పీడ విరగడై పోతుంది! ఇకనైనా హాయిగా ఉండండిరా...."

"ఇంతకూ యేమైంది నాన్నా".

"మీరు దాచిన డబ్బు తీసికెళ్ళానా....సారా దుకాణంవాడు ఆ డబ్బంతా తీసి కొని నాకు ఒక్కచుక్కకూడా సారా పొయ్యలేదు. ఆ డబ్బంతా పాత బాకీ కింద చెల్లి అన్నాడు. నాకు పిచ్చెక్కింది. వాడితో పోట్లాడాను. వాడి మనుషులతో బాగా తన్నించి చెత్తకుండీలో పారేయించాడు".

ఇక చెప్పలేక పోయాడు. అతని బాధ యింకా ఎక్కువైంది. దభీదభీమని చేతులతో కడుపు బాదుకోవటం మొదలెట్టాడు—కంగలు చుట్టుకుపోయాడు. నోట్లోంచి నురుగులు కక్కసాగాడు. మళ్ళా చెప్పసాగాడు.

"ఎండ్రిన్ తాగానురా....ఎండ్రిన్-ఇక్కడే మన గుడిసెల్లోనే కూరగాయలు పండించే వాళ్ళ లేరూ........అక్కడే సంపాదించాను....అమ్మో...బాధ...చచ్చిపోతు న్నాను...అమ్మో.. మీ అమ్మను ఒక్కసారి చూపించవూ?....ఔను...లేదుగదూ....కొ ట్టాను...చంపాను...అందుకే ఛస్తున్నా(నా. నా జీవితంలో చేసిన మంచి పని ఇదొ క్కటే, దౌర్భాగ్యుణ్ణి పోతున్నాను...అమ్మో..."

నాన్న పెద్దగా అరచాడు. "ఎండ్రిన్ తాగాను" అన్నమాట వినగానే నాన్నను చంపింది నేనే అనే భయం నాలో అతి వేగంగా వ్యాపించింది. నా కాళ్లు చేతులు ఆడ

లేదు. నేను హంతకుణ్ణి. నన్ను పోలీసులు పట్టుకు పోతారు. లేచి పారిపోవాలి. కాని నా కాళ్లు భూమిలో కూరుకు పోయాయి. కదల లేక పోతున్నాను. కుప్పలా కూలి పోయాను. నాన్న అలాగే వెర్రిగా అరుస్తున్నాడు. భయంకరంగా మూలుగుతున్నాడు. అటూఇటూ కొట్టుకొంటున్నాడు. నాన్నకేసి చూడలేక పోయాను. నేనే హంతకుణ్ణనే భయం నా గుండెల్ని నులిమి వేసింది.

ఆకస్మాత్తుగా నాన్న మూల్గటం మానేసాడు. కొట్టుకోవటం మానేసాడు. నాన్న కాళ్లచేతులు చల్లబడ్డాయి. అయిపోయింది నాన్న చచ్చి పోయాడు. "నాన్నా" అంటూ నాన్న శవం మీద పడి కుళ్ళికుళ్ళి యేడ్చాను.